

عنوان مقاله:

بررسی و مطالعه تطبیقی تامین مالی پروژه به روش EPC و BOT

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، اقتصاد و بانکداری در هزاره سوم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مأده حسن زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مالی، دانشگاه غیرانتفاعی شیخ بهایی، اصفهان، ایران

محمد علی طیبی - استادیار گروه مدیریت، دانشگاه غیرانتفاعی شیخ بهایی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه برای اجرای پروژه های عمرانی و بزرگ نیاز به جذب منابع مالی وجود دارد. بدین ترتیب برای جذب این منابع مالی باید از راهکارهای متفاوتی استفاده نمود تا بتوان طرح های توسعه ای را به اجرا در آورد. بر این مبنا تصمیمات استراتژیک از مهمترین عوامل رسیدن به رشد یک اقتصاد محسوب می شود. در این میان قراردادهای EPC و BOT نقش بسیار مهمی را برای متخصصان امر اقتصاد و حقوق، بازی می کنند. به ویژه در کشورهای در حال توسعه، جذب سرمایه گذاری خارجی از اهمیت فراوانی برخوردار است. قراردادهای طراحی، تهیه تجهیزات و ساخت EPC یکی از مهمترین قراردادهای رایج در جهان می باشد. در صورتی که بخش دولتی تمایل دارد که از تخصص پیمانکاران خصوصی داخلی یا خارجی برای طراحی و ساخت پروژه های زیربنایی استفاده کند، از قرارداد EPC کمک میگیرد. همچنین قراردادهای ساخت، بهره برداری و انتقال BOT سه قراردادی هستند که در یک قرارداد گنجانده می شوند، مرحله ی اول آن را ساخت پروژه با موافقت دولت یا بخش عمومی توسط سرمایه گذار داخلی و خارجی، تشکیل می دهد که معمولاً طی فرآیند مناقصه انجام می شود، سپس در مرحله ی دوم شرکت مزبور از پروژه بهره برداری می کند تا هزینه ها و سود خود را برداشت نماید و سپس در مرحله ی آخر آن را طبق مفاد قرارداد باز به دولت یا بخش عمومی انتقال می دهد، که با شکل گیری و اتمام این سه فرآیند قرارداد واحدی به نام ساخت، بهره برداری و انتقال شکل می گیرد. در این مقاله کوشش شده است تا ضمن توصیف قراردادهای EPC و BOT و مقایسه روش های مورد اشاره با یکدیگر، مزایا، معایب، چالش ها و ریسک های مترتب بر قراردادهای مورد نظر بررسی و تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

تامین مالی، BOT، EPC، پروژه های عمرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601894>

